

Γράφει η Έφη Κοσκώση,
Κοινωνιολόγος

Μερικές φορές βρίσκονται δίπλα μας καταστάσεις που θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε προς όφελος μας και δεν μας περνάνε από το μυαλό οι τρόποι με τους οποίους μπορεί να γίνει αυτό. Ένα παράδειγμα είναι τα πάρκα και εν γένει οι ανοιχτοί δημόσιοι χώροι. Αν και δεν νομίζω πως οι δημόσιοι ανοιχτοί χώροι εν τέλει μένουν αναξιοποίητοι, καθώς οι άνθρωποι τελικά βρίσκονται σε αυτούς είτε για να παίξουν τα παιδιά. π.χ. σε μια παιδική χαρά, είτε για να αθληθούν. π.χ. σε γηπεδάκια, είτε απλά γιατί κάποιιοι μαζεύονται, μικροί ή μεγάλοι για να βρεθούν με φίλους και γνωστούς, ακόμα και για να παίξουν τάβλι. Η διαφορά είναι πως αυτό γίνεται με ένα ανοργάνωτο τρόπο. Πως θα μπορούσε όμως ένας θεσμός να προωθήσει την επανοικειοποίηση των πάρκων και των πλατειών σε καθημερινή βάση από τους ανθρώπους; Και πως θα μπορούσε αυτό να γίνει χωρίς να περιορίσει την αυθόρμητη συνεύρεση των ανθρώπων στους ανοιχτούς δημόσιους χώρους;

[Διαβάστε περισσότερα...](#)